Ankenævnet *for* Forsikring

Den 9. september 2026 blev i sag nr. 105397:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

PFA Pension
Marina Park
Sundkrogsgade 4
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har pensionsordning. Hendes repræsentant har i klageskema og brev af 12/2 2026 til nævnet bl.a. anført:

> "[Klageren] anmoder om at få overflyttet hendes pension, fra PFA til [bank], da overførslen er gennemført, kan vi konstatere at PFA ikke har overført den garanterede garanti på 224.520 kr. Hverken [bank] eller PFA har oplyst [klageren] om, at en overførsel fra PFA til [bank] ville betyde tab af optjente garanti.
>
> **Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?**
> PFA udbetaler den garanterede garantien på 224.520 kr.
> …
> **Påstand**
> At PFA skal efterudbetale forskellen mellem den garanterede ydelse og den værdi, der blev udbetalt til [bank], med tillæg af renter efter forsikringsaftalelovens § 24.
>
> **Sagsforløb**
> [Klageren] havde oprettet en kapitalpension med en garanteret udbetaling i PFA.
>
> Den 3. juli 2024 skrev PFA til [klageren], at de garanterede en udbetaling fra hendes kapitalpension, når hun fyldte 6x år. PFA oplyste, at den garanterede udbetaling var DKK 861.600. [Klageren] fyldte 6x år den [dato i sidste del af] 2024.
>
> PFA oplyste i brevet fra den 3. juli 2024, at der kunne foretages drypvis udbetaling.
>
> Brevet er vedlagt som klagers **bilag A**.

Da [klageren] har brug for hjælp med sin økonomi i hverdagen, var det et ønske at samle [klagerens] 'økonomi' i et institut. Det blev derfor aftalt, at [klagerens] kapitalpension skulle overføres til [bank].

Den 14. marts 2025 (cirka … mdr. efter garantidatoen) anmodede [bank] PFA om at overføre [klagerens] kapitalpension til [bank]. Anmodning lå efter datoen for garantiens indtræden.

Uagtet at anmodning om overførsel fandt sted efter garantidatoen, valgte PFA kun at overføre den såkaldte depotværdi til [bank]. Da den garanterede ydelse ikke blev overført, rettede vi henvendelse til PFA og bad om en forklaring. PFA svarede ved brev af 10. april 2025, at når man får sin garanterede ordning udbetalt ved en overførsel til en anden pensionsudbyder, så modtager man kun depotværdien, mens man ville have modtaget den fulde garanti, hvis ordningen var blevet udbetalt til en selv.

I relation til PFAs svar bemærkes det, at det må antages, at forskellen udelukkende er, om ordningen blev udbetalt til [bank] med eller uden afgiftsberegning, da 'hvis udbetalingerne var sket i PFA' må antages stadig at være en udbetaling i form af en overførsel til det pengeinstitut, som forsikrede ville have anvist - blot efter afgift.

PFAs brev fra 10. april 2025 er vedlagt som klagers **bilag B**.

Ved brev af 2. maj 2025 rettede … på vegne af [klageren] på ny henvendelse til PFA, hvor det blev fastholdt, at det var [klagerens] opfattelse, at den fulde garanti burde være overført til [bank], da det udelukkende var et skatteteknisk spørgsmål, at overførslen til [bank] skete uden afgiftsberigtigelse.

Brev af 2. maj 2025 til PFA er vedlagt som klagers **bilag C**.

Ved brev 9. maj 2025 har PFA fastholdt, at det var korrekt, at PFA kun overførte depotværdien til [bank] og ikke den garanterede ydelse.

Anbringender
Til støtte for den nedlagte påstand gøres det gældende,
- at forsikringsbegivenheden må være at garantidatoen indtræffer (forsikredes 6x-års fødselsdag),
- at garantidatoen var indtrådt, hvorfor forsikringsbegivenheden er indtrådt,
- at da garantidatoen er indtrådt må den nødvendige reserve til at udrede garantien være tilskrevet forsikringen med bindende virkning,
- at der er sket en udbetaling fra PFA til [bank] efter garantidatoen,
- at det er irrelevant, om udbetalingen til [bank] er sket som en udbetaling med eller uden berigtigelse af afgift,
- at en overførsel efter PBL § 41 udelukkende er afgørende for, om der skal ske afgiftsberigtigelse,
- at en overførsel efter PBL § 41 fortsat er en ud- og indbetaling, men blot uden afgiftsberigtigelse,
- at 'hvis udbetalingerne var sket i PFA' ville de fortsat være sket som en overførsel til en konto i [bank], men blot efter berigtigelse af afgift,

- at hvis PFA er berettiget til at betragte en ind- og udbetaling efter afgiftsberigtigelse anderledes end en ind- og udbetaling uden afgiftsberigtigelse efter PBL § 41, så skulle det have fremgået af PFAs brev af 3. juli 2024, da det må anses som et urimeligt og usædvanligt aftalevilkår, og
- at PFAs praksis ikke er sædvanlig,

hvorfor PFA skal udbetale differencen mellem den garanterede ydelse og det udbetalte beløb med tillæg af morarenter efter forsikringsaftaleloven."

I brev af 15/4 2026 fra selskabet til nævnet hedder det bl.a.:

"Klager havde police …06 i PFA. Policen blev oprettet i 1990 som police …11 via Klagers ansættelse hos Arbejdsgiver X.

Policen var i gennemsnitsrente med en kapitalpension med en garanteret ydelse, tarifydelse på 861.600,77 kr. ved det fyldte 6x. år.

Kopi af policeudskrift fra den 1. december 1990 er fremlagt som Bilag 1. Det fremgår på side 6, at Engangsbeløb ved pensionering udbetales til Forsikrede.

Hvad handler tvisten om - parternes overordnede synspunkter
Tvisten handler om, hvorvidt PFA bør overføre differencen imellem Klagers garanterede ydelse og depotværdien til [bank], som Klager har overført sit depot til.

Tarifydelsen udgjorde 861.600,77 kr., og depotværdien udgjorde 636.387,99 kr.

Sagsfremstilling
Klagers repræsentant, som havde fuldmagt fra Klager, henvendte sig til Selskabet den 3. juli 2024 for at få oplyst, hvad Klager fik udbetalt i pension, når Klagers udbetaling ved tab af erhvervsevne ophørte ved det fyldte 6x år. Rådgiveren oplyste, at den garanterede ydelse udgjorde 861.600,77 kr. før en afgift på 40 %.

I forbindelse med at Klager fyldte 6x år, sendte Selskabet et brev til hende den 22. oktober 2024. Selskabet skrev til Klager efter aftale med dennes repræsentant og Selskabet tilbød Klager rådgivning om mulighederne i forbindelse med udbetaling af kapitalpensionen.

Selskabets brev fra den 22. oktober 2024 er fremlagt som Bilag 2.

Klager reagerede ikke på brevet, men Klagers repræsentant ringede til Selskabet den 30. oktober 2024. Klagers repræsentant fik igen oplyst størrelsen af den garanterede ydelse. Rådgiveren forklarede, at Klager eller dennes repræsentant skulle henvende sig inden den 5. november 2024, hvis Selskabet skulle kunne nå at udbetale Kapitalpensionen den 1. december 2024.

Det fremgår ikke af Selskabets notater, at Klagers repræsentant nævnte, at Klager overvejede at overføre sit kapitalpensionsdepot ud af PFA.

Klager overførte derefter sit depot fra Selskabet til [bank] den 24. februar 2025. Depotværdien udgjorde 636.387,99 kr., fratrukket et ekspeditionsgebyr på 2.095 kr.

Klagers repræsentant påstår, at Selskabet skal efterudbetale forskellen på den garanterede ydelse og depotværdien til [bank].

Selskabet har afvist at udbetale differencen imellem den garanterede ydelse og depotværdien.

Det skyldes, at PFA udelukkende er forpligtet til at udbetale den garanterede ydelse, hvis udbetalingen sker til Klager fra PFA.

Da Klager i samråd med sin bank valgte at få overført sin kapitalpensionen var der ikke tale om en udbetaling, men derimod en overførsel, og det er derfor alene den opsparede værdi af kapitalpensionen, der er overført.

Klager har ikke på noget tidspunkt søgt rådgivning om eller oplyst Selskabet om sine overvejelser om at overføre kapitalpensionsdepotet ud af Selskabet.

PFA's beregningsmetode er anmeldt i det tekniske grundlag til Finanstilsynet. Det fremgår af det tekniske grundlag, pkt. 3.13 (se herunder) at ved fuld overførsel til anden leverandør – uafhængigt af alder og skattekode, vil udbetalingen tage udgangspunkt i depotet = kontoreserven minus skyggeindskud.

Ved
- fuld overførsel til anden leverandør – uafhængig af alder og skattekode
- fuldt tilbagekøb før alder 60 til en ikke-invalid forsikret
- fuldt tilbagekøb før alder 60 til en invalid forsikret, som omfatter andet end
  - kapitalpension
- fuldt tilbagekøb fra alder 60, som omfatter andet end
  - kapitalpension,
  - skattekode 1 og 9 med samlet aftalt årlig udbetaling til forsikrede op til grænsen i PBL § 29, stk. 3 (*omk_aar*: *trans_akt_omk_graense*)
  - skattekode 2 med en samlet tilknyttet 1. ordens reserve ≤ *trans_akt_omk_graense* (*omk_aar*-værdi - reguleres som satsen i PBL § 29, stk. 3)

vil udbetalingen tage udgangspunkt i depotet = kontoreserve – skyggeindskud.

PFA gør gældende, at rådgivningsansvaret påhviler det modtagende selskab, i dette tilfælde [bank]. Dette fremgår af god skik-bekendtgørelsen og er i overensstemmelse med almindelige regler i branchen.

[Bank] har derfor været pålagt at rådgive og undersøge om den garanterede ydelse ville blive overført. Selskabet har i overensstemmelse hermed opfordret Klagers repræsentant til at klage til [bank].

Klager eller dennes repræsentant har ikke på noget tidspunkt søgt rådgivning i PFA i forbindelse med overførslen.

Selskabet henviser i øvrigt til Kendelse nr. 96456 fra Ankenævnet for Forsikring, der er fremlagt som Bilag 3.

Konklusion

Selskabet er udelukkende er forpligtet til at udbetale den garanterede ydelse, hvis udbetalingen var sket til Klager.

Da Klager i samråd med sin bank valgte at få overført sin kapitalpensionen var der ikke tale om en udbetaling, men derimod en overførsel, og det er derfor alene den opsparede værdi af kapitalpensionen, der er overført.

Klager har ikke på noget tidspunkt søgt rådgivning om eller orienteret Selskabet om sine overvejelser om at overføre kapitalpensionsdepotet ud af Selskabet.

Rådgivningsansvaret påhviler det modtagende selskab, i dette tilfælde [bank]. Dette fremgår af god skik-bekendtgørelsen og er i overensstemmelse med almindelige regler i branchen."

Klagerens repræsentant har i brev af 4/6 2026 til nævnet bl.a. bemærket:

"PFA har i sit indlæg af 15. april 2026 gjort gældende, at selskabet alene er forpligtet til at udbetale den garanterede ydelse, hvis udbetalingen sker til klager, og at der ved den gennemførte overførsel til [bank] ikke er tale om en 'udbetaling', men om en overførsel af depotværdien. PFA anfører, at selskabet udelukkende er forpligtet til at udbetale den garanterede ydelse, hvis udbetalingen sker til klager, og at da klager i samråd med sin bank valgte at få overført sin kapitalpension, var der ikke tale om en udbetaling, men derimod en overførsel, hvorfor det alene er den opsparede værdi af kapitalpensionen, der er overført.

PFAs synspunkt giver anledning til en række principielle bemærkninger og indsigelser, som gennemgås nedenfor.

Det overordnede standpunkt er, at PFAs argumentation hviler på en sammenblanding af skattelovgivningens tekniske behandling af en overførsel med den civilretlige og forsikringsretlige realitet.

At en overførsel skattemæssigt behandles neutralt efter pensionsbeskatningslovens § 41, er ikke ensbetydende med, at der civilretligt og forsikringsretligt ikke er tale om en udbetaling. En overførsel er en udbetaling og en indbetaling på en 'ny' konto.

1. Forsikringsbegivenheden og garantiens indhold
Policen var en kapitalpension (stk. 3) i gennemsnitsrente / med ydelsesgaranti. Kapitalpension med en garanteret ydelse, tarifydelse på 861.600,77 kr. ved det fyldte 6x. år.

Af policen fremgår en garanteret ydelse ved pensionering den 1. december 2024, og på policens side 6 er forsikringsbegivenheden defineret som 'ENGANGSBELØB udbetales til Dem, hvis De er i live på det anførte tidspunkt.'

Klager fyldte 6x år og var i live den 1. december 2024. Forsikringsbegivenheden – klagers overlevelse af pensioneringsdatoen – er dermed objektivt og ubestrideligt indtrådt. På basis af den fremlagte police kan det konkluderes, at forsikringsbegivenheden civil-/aftaleretligt er indtrådt, og der er ingen bestemmelser i den fremlagte police, der modificerer garantien.

Fra dette tidspunkt er PFAs forpligtelse til at erlægge den garanterede ydelse på 861.600,77 kr. forfaldent. Den garanterede ydelse er ikke betinget af en bestemt betalingsform eller betalingskanal.

Da udbetalingen i policen er en garanti, skal der være særligt stærke aftaleretlige holdepunkter for ikke at opfylde garantien. Der er i den fremlagte police ingen holdepunkter for at reducere garantien.

PFA har ikke påvist sådanne holdepunkter i policen. Garantien er absolut formuleret og uden modificerende betingelser. Der er i policen ikke taget forbehold for, at 'ENGANGSBELØBET udbetales' efter indeholdelse af skatter og afgifter til forsikrede.

2. Identisk civilretlig virkning uanset betalingsform
Udgangspunktet for vurderingen er enkelt. En overførsel er en udbetaling og en indbetaling på en (ny) konto.

Uanset om en kapitalpension udbetales med afgiftsafregning til en konto for frie midler, eller om den udbetales skattemæssigt neutralt efter pensionsbeskatningslovens § 41 til en 'ny/anden' pensionskonto, sker der forsikringsteknisk og aftaleretligt præcis det samme. PFA ophører med at forvalte midlerne og udbetaler dem til en konto hos en tredjepart, hvor der sker en indbetaling. Det er i begge tilfælde en disposition, hvorved PFA frigør sig fra sin forpligtelse over for forsikringstageren ved at stille det skyldige beløb til rådighed for denne.

Det er alene den skatteretlige behandling af transaktionen, der adskiller de to situationer – ikke den aftaleretlige eller forsikringstekniske virkelighed.

I sagen er der tale om overførsel til en bankkonto, der er underlagt pensionsbeskatningsloven. Uanset kontoen er en kapitalpension, er der civilretligt tale om en bankkonto. Kontoen er blot underlagt et særligt skatteregime.

Der er således teknisk ikke forskel på, om der overføres før eller efter afholdelse af afgifter. En udbetaling efter afgift ville ligeledes civilretligt ske som en overførsel, da PFA ville have overført pensionen til en almindelig bankkonto for frie midler.

I ingen tilfælde ville PFA udbetale direkte kontant til kunden. PFA vil altid udbetale til forsikrede via en overførsel til en bankkonto – blot enten uden eller med indeholdelse af afgift efter pensionsbeskatningsloven.

PFAs centrale argument er, at en overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 ikke er en 'udbetaling'. PFAs svar må forstås således, at de mener, at der er civilretlig forskel på, om en kapitalpension udbetales efter afholdelse af afgifter, eller om den udbetales ved en overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41. Civilretligt sker der det samme i begge tilfælde, nemlig at PFA udbetaler forsikringssummen, som indbetales på en konto i et andet pensionsinstitut eller en bank. Dette argument er således uholdbart.

Pensionsbeskatningslovens § 41 bekræfter forudsætningen om, at en § 41-overførsel er en udbetaling. Det fremgår af pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 1, at: *'Overførsel af en hel ordning eller*

en delvis overførsel af en forsikring eller en pensionsaftale eller lignende ... behandles ikke som ud- og indbetaling, jf. dog stk. 9, hvis overførslen sker ...'

Formuleringen 'behandles ikke som ud- og indbetaling' forudsætter som sit logiske og juridiske udgangspunkt, at der er tale om en udbetaling og en indbetaling.

Undtagelsen definerer sig selv ved modsætningsslutning. Havde der ikke været en forudgående udbetaling, ville det have været overflødigt at fastsætte, at den 'ikke behandles som' en sådan.

Ligeledes giver formuleringen af § 44 giver kun mening, hvis udgangspunktet er, at en overførsel er en afgiftspligtig udbetaling. § 44 er med andre ord en sikkerhedsventil, der forhindrer, at § 41 friholder en transaktion, som allerede er afgiftspligtig. Den implicitte forudsætning er hele tiden, at der – uden §§ 41-43 – ville ske en afgiftspligtig udbetaling.

Lovforarbejdernes understøtter dette yderligere. Lovgivers forståelse af en overførsel som en udbetaling er eksplicit i lovforarbejderne til pensionsbeskatningsloven, jf. LFS 41/2008, af de specifikke bemærkninger til § 2, nr. 8, 9 og 10, hvori det fremgår: *'Det er i pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 1, nr. 10, fastsat, at en overførsel ikke behandles som en udbetaling, hvis overførslen sker under andre omstændigheder, hvor udbetalingen i forbindelse med overførslen til en ordning ikke har skatte- eller afgiftsmæssige konsekvenser for den pågældende person.'*

Bemærkningernes brug af udtrykket 'udbetalingen i forbindelse med overførslen' er særlig bemærkelsesværdig. Lovgiver omtaler selv overførslen som en udbetaling og anvender blot § 41 til at neutralisere de afgiftsmæssige konsekvenser heraf. Det er således entydigt af pensionsbeskatningsloven, at lovgiver har den opfattelse, at en overførsel efter § 41 er en udbetaling og en indbetaling.

Den Juridiske Vejledning (C.A. 10.2.8.1) uddyber dette yderligere. Det fremgår af vejledningen, at overførslen skattemæssigt ikke behandles som en udbetaling, og dermed ikke er en udbetaling i utide, ligesom indbetalingen til den 'nye' ordning ikke er en indbetaling på pensionsordningen, der gives fradrag for.

Sammenfattende bekræfter således både ordlyden af §§ 41-44, lovforarbejderne (LFS 41/2008) og Den Juridiske Vejledning (C.A. 10.2.8.1), at den skattemæssige neutralitet er et teknisk skattemæssigt greb – ikke en civilretlig omklassificering af transaktionens karakter. § 41 forudsætter netop, at der er tale om en udbetaling og en indbetaling; reglen suspenderer blot de afgiftsmæssige konsekvenser heraf.

Dette er i øvrigt også bekræftet i Landsskatterettens kendelse i J 23-0032080, der udtrykkelig har taget stilling til præcis det spørgsmål, som PFA nu rejser.

Landsskatteretten skriver:

> *'Aftaleretligt og forsikringsteknisk er der derimod tale om en udbetaling og indbetaling på en ny ordning. Ordningen i det modtagende selskab er således indiskutabelt juridisk en nyoprettet pensionsaftale, der er indgået ved selvstændigt tilbud og accept.'*

Det er netop den forsikringstekniske dimension, der er det afgørende, og ikke den skattemæssige neutralitet, når spørgsmålet om opfyldelse af den garanterede ydelse skal bedømmes.

3. Tilbagekøb og genkøb – begrebernes forsikringsretlige afgrænsning
Hverken forsikringsaftaleloven eller pensionsbeskatningsloven indeholder en formel definition af begrebet 'genkøb'. Begrebet bruges i praksis – i forsikringsbetingelser, ankenævnskendelser og faglig litteratur – men er ikke defineret ved lov.

Begreberne genkøb og tilbagekøb anvendes efter klagers opfattelse som synonymer.

Der foreligger en entydig definition, som fremgår af bemærkningerne til lov om forsikringsvirksomhed § 232. Det fremgår af bemærkningerne, at *'Genkøb indebærer, at forsikringstageren (den forsikrede), uden at forsikringsbegivenheden er indtrådt, får udbetalt (genkøber) forsikringens værdi, dvs. den reserve, der på udbetalingstidspunktet er opsparet.'*

Denne definition er klar, og den fastslår, at genkøb forudsætter, at forsikringsbegivenheden ikke er indtrådt. Da forsikringsbegivenheden utvivlsomt er indtrådt den 1. december 2024, er der i den foreliggende sag pr. definition ikke tale om genkøb/tilbagekøb.

Forsikringsaftalelovens systematik forudsætter tilbagekøb som en disposition, inden forsikringsbegivenhedens indtræden. Forsikringsaftaleloven anvender begrebet tilbagekøb som en disposition, der pr. definition forudsætter, at forsikringsbegivenheden endnu ikke er indtrådt, jf. eksempelvis FAL §§ 112 og 117.

FAL sondrer mellem 'tilbagekøbsværdi', der ligger før forsikringsbegivenhedens indtræden, og retten til forsikringssummen, der er forfalden, når forsikringsbegivenheden er indtrådt.

Tilbagekøb er i FALs systematik noget andet end en udbetaling efter begivenhedens indtræden. Det er en førtidig udbetaling, der kun kan finde sted, mens der stadig er en fremtidig risiko for forsikringsselskabet at frigøre sig fra.

I nærværende sag er de opsparede midler forfaldne den 1. december 2024. FALs systematik understøtter, at udbetalingen til kunden via en § 41-overførsel således ikke er et tilbagekøb.

Et afgørende retlige argument, at der ingen fremtidig risiko er at 'tilbagekøbe sig fri fra'.

Når forsikringsbegivenheden (overlevelse af en bestemt dato) er indtrådt, er der ikke længere nogen fremtidig livsbetinget risiko for selskabet at 'tilbagekøbe sig fri fra'. Den garanterede ydelse er allerede forfaldet. Selskabet er fra overlevelsesdatoen forpligtet til at udbetale det garanterede beløb – denne forpligtelse eksisterer og kan ikke bortfalde ved, at overførslen betegnes som et 'genkøb/tilbagekøb'. Det er et allerede opstået, forfaldent krav.

Konsekvensen er, at når forsikringsbegivenheden er indtrådt for en kapitalforsikring med overlevelsesgaranti, er en efterfølgende overførsel/udbetaling ikke et 'genkøb/tilbagekøb' i forsikringsretlig forstand – det er en opfyldelse af et allerede forfaldent krav.

4. Teknisk grundlag – udfordring af PFAs hjemmelsgrundlag
PFA gør gældende, at beregningsmetoden er anmeldt i det tekniske grundlag til Finanstilsynet, og at det fremgår af det tekniske grundlag, pkt. 3.13, at ved fuld overførsel til anden leverandør –

uafhængigt af alder og skattekode – vil udbetalingen tage udgangspunkt i depotet = kontoreserven minus skyggeindskud.

Det bestrides ikke, at PFA har foretaget en anmeldelse til Finanstilsynet. Det bestrides imidlertid, at denne anmeldelse er tilstrækkelig til at begrænse klagers aftaleretlige rettigheder (garantier).

Udbetalingen, der er sket som en såkaldt § 41-overførsel, kan ikke være et tilbagekøb, da forsikringsbegivenheden er indtrådt.

Kapitalforsikringen må teknisk have bestået af en dødsfaldsdækning/reservesikring skattekode 3 (G82 dækning 115), der ophørte ved klagers opnåelse af pensionsalderen, og en levebetinget kapitalforsikring (G82 dækning 125, overlevelsessum), hvor forsikringsbegivenheden indtrådte den 1. december 2024. Allerede fordi det er en levebetinget kapitalforsikring, der udbetales, må det være udtryk for, at forsikringsbegivenheden er indtrådt og den garanterede ydelse forfalden.

Det kan ikke ses af ankenævnets afgørelse i sag 96456, eller af PFAs svar, om det citerede forsikringstekniske grundlag var i kraft på tidspunktet for forsikringstegning og dermed definitionen af garantien. PFA opfordres til at dokumentere, at det var en del af det tekniske grundlag på tidspunktet for forsikringstegning, da der ellers er tale om et forhold, der ikke kan ændres i forsikringens løbetid uden efter gensidig aftale. Det er fast praksis, at forsikringsselskaber ikke ensidigt kan ændre allerede afgivne garantier – herunder ikke ved ændring af det tekniske grundlag.

Policen blev oprettet i 1990 som police …11 via klagers ansættelse hos Arbejdsgiver ... PFA har ikke godtgjort, at depot-only-reglen i pkt. 3.13 var en del af det tekniske grundlag på dette tidspunkt. Fremlagte tekniske grundlag er uden datering af det pågældende vilkårs oprindelse.

Hvis det ikke er et oprindeligt vilkår, er det ikke aftaleretligt korrekt indført, og det er dermed ikke bindende for forsikringstageren.

Garanterede ydelser udgør en absolut forpligtelse fra selskabets side. Det er et fundamentalt forsikringsretligt princip, at forsikringsselskaber ikke ensidigt kan ændre garanterede ydelser i forsikringens løbetid. Sker dette ikke desto mindre, kræver det hjemmel i forsikringsaftalen og en udtrykkelig redegørelse fra den ansvarshavende aktuar. I øvrigt må det almindeligvis antages, at når noget beskrives som en garanti, så kan man ikke ændre denne ensidigt.

For det tilfælde, at PFA mener, at vilkåret er bindende indført i det tekniske grundlag, bør PFA redegøre for, hvilken hjemmel de har til ensidigt at ændre aftalen og modificere garantien.

Det tekniske grundlag er et tilsynsretligt instrument. Det kan ikke udvide eller indskrænke forsikringstagerens rettigheder ud over, hvad der følger af selve forsikringsaftalen. Anmeldelsen er en beskrivelse af det, der er aftalt – ikke en selvstændig aftalekilde.

Det er Finanstilsynet, der som tilsynsmyndighed vurderer, om det tekniske grundlag er rimeligt og betryggende. Ankenævnet bemærker selv i sag 96456, at Finanstilsynet er tilsynsmyndighed for så vidt angår, om pensionsselskabernes tekniske grundlag er rimeligt og betryggende for pensionstagerne. Det er imidlertid et selvstændigt spørgsmål, om det tekniske grundlag er i overensstemmelse med den konkrete forsikringsaftale og den afgivne garanti – og dette spørgsmål tilkommer ankenævnet at tage stilling til.

Det bemærkes, at for det tilfælde, at PFA måtte gøre gældende, at bestemmelsen er en del af bonusregulativet, så er det helt usædvanligt, at forsikringsgarantier, der er afgivet i forsikringsaftalen, kan ændres ved en ændring af bonusregulativet. Bonusregulativet er tiltænkt at regulere, hvorledes det overskud, der bør opstå, da det tekniske grundlag på en livsforsikring med garanti skal fastsættes forsigtigt, fordeles mellem forsikringsselskabet og de berettigede.

5. Vilkårets byrdefulde karakter

5.1 Byrdefuldt vilkår skal fremgå eksplicit af policen

For det tilfælde, at vilkåret er en oprindelig del af det tekniske grundlag, er der tale om et så byrdefuldt vilkår, at det skulle have fremgået eksplicit af forsikringspolicen for at være bindende. Vilkåret fremgår ikke af policen, som er konciperet af PFA uden indflydelse fra forsikringstageren.

Det er et fundamentalt aftaleretligt princip – udledt af det forsikringsretlige transparenskrav og contra proferentem-princippet og in dubio contra stipulatorem-princippet, der begge er veletableret i dansk forsikringsret.

Byrdefulde vilkår, der begrænser en ellers bestående ret, skal fremgå klart og tydeligt af aftalen. Vilkår, der ikke er fremhævet, og som forsikringstageren ikke kan have haft kendskab til, kan ikke påberåbes til skade for forsikringstageren.

Et vilkår, der reelt fratager klager retten til 861.600,77 kr. og reducerer den til 636.387,99 kr. – en forskel på over 225.000 kr. – er uden tvivl af en sådan byrde, at det kræver eksplicit og fremhævet angivelse i policen.

5.2 Pligt til at oplyse om vilkårets konsekvenser ved garantiens forfald

Da der er tale om et særligt byrdefuldt vilkår, bør det desuden fremhæves eksplicit i forbindelse med fremsættelse af tilbud om udbetaling i forbindelse med forsikringsbegivenhedens indtræden.

PFA har i forbindelse med brevet af 22. oktober 2024 til klager ikke eksplicit oplyst om, at udbetaling som en § 41-overførsel ville medføre bortfald af garantien. Selskabet sendte et brev til klager den 22. oktober 2024 og tilbød klager rådgivning om mulighederne i forbindelse med udbetaling af kapitalpensionen. Det er utilstrækkeligt at tilbyde generel mulighed for at henvende sig, hvis man vil have lagt en udbetalingsplan eller generelt har spørgsmål, når der er en specifik og væsentlig begrænsning, som klager ikke har mulighed for at kende.

En forsikringstager, der ikke har kendskab til det tekniske grundlag pkt. 3.13, kan ikke af en generel rådgivningsopfordring udlede, at overførslen til en bankpensionskonto vil koste hende over 225.000 kr.

5.3 Rådgivningsansvaret påhviler PFA, ikke [bank], ved kendte garantiforbehold

PFA gør gældende, at rådgivningsansvaret påhviler det modtagende selskab, [bank], og at [bank] har været pålagt at rådgive og undersøge om den garanterede ydelse ville blive overført.

Det bemærkes hertil, at [bank] ikke kan rådgive klager om forhold, der følger af PFAs egne, interne regler i det tekniske grundlag. Kun PFA besidder det relevante kendskab til begrænsningens eksistens, der i øvrigt ikke er sædvanlig i markedet.

6. Adskillelse fra ankenævnskendelse nr. 96456

6.1 Grundlæggende faktuelle forskelle

PFA henviser til ankenævnets kendelse i sag 96456. Denne sag adskiller sig på centrale punkter fra nærværende sag.

Forskel 1 – Dokumenttype: Klagers forsikringspolice er et omsætteligt dokument og er ikke identisk med det pensionsbevis, der er fremlagt i ankenævnssag 96456. I sag 96456 er udgangspunktet et pensionsbevis med tilhørende opdaterede vilkår fra 2019. I nærværende sag er der tale om en original forsikringspolice fra 1990. Policen udgør som omsætteligt dokument et selvstændigt og stærkere aftalegrundlag.

Forskel 2 – Advarselsskrivelse: I sag 96456 sendte PFA den 5. maj 2020 et brev til forsikrede, hvori det bl.a. fremgik: 'Du kan miste eventuelle garanterede ydelser, hvis du har opsparing i gennemsnitsrente.' Nævnet i sag 96456 lagde netop vægt på, at klager modtog denne advarsel, men undlod at søge rådgivning herefter. Nævnet lagde også vægt på, at selskabet ved brev af den 5. maj 2020 oplyste klageren, at han kunne miste eventuelle garanterede ydelser, og opfordrede ham til at ringe for rådgivning.

I nærværende sag sendte PFA et brev til klager den 22. oktober 2024. Det fremgår, at brevet ikke indeholdt en tilsvarende, specifik og eksplicit advarsel om, at en § 41-overførsel ville medføre tab af garantien. En generel rådgivningsopfordring er ikke ækvivalent med en specifik advarsel.

Forskel 3 – Aftalevilkårenes datering: I sag 96456 indgår opdaterede forsikringsbetingelser fra 2019 som en del af aftaleforholdet, hvori det fremgår, at forsikringens værdi inklusive eventuel bonus opgøres i henhold til regler i det til enhver tid gældende 'Regulativ for beregning og fordeling af realiseret resultat', der er anmeldt til statens tilsynsmyndighed. Denne dynamiske henvisning til det til enhver tid gældende regulativ er ikke påvist at fremgå af policen fra 1990 i nærværende sag.

6.2 Sag 96456 er afgjort på et utilstrækkeligt præjudicialgrundlag

Nævnet i sag 96456 nåede frem til, at det ikke er bevist, at selskabets opgørelse af kapitalpensionens værdi i forbindelse med overførslen til banken ikke er sket i overensstemmelse med aftalegrundlaget, og nævnet lagde til grund, at ydelsesgarantien vedrører den situation, hvor pensionsydelsen kommer til udbetaling til klageren med fradrag af sædvanlig statsafgift.

Det bemærkes, at nævnet i sag 96456 ikke tog stilling til de principielle spørgsmål om:

- (a) den civilretlige/forsikringsretlige kvalifikation af en § 41-overførsel som udbetaling;
- (b) det tekniske grundlags status som tilsynsretligt versus aftaleretligt dokument;
- (c) lovdefinitionen af genkøb som forudsættende, at forsikringsbegivenheden ikke er indtrådt.

Disse spørgsmål er først for alvor belyst nærværende svarskrift.

6.3 Opfordring

Det er klagers opfattelse, at PFAs håndtering er usædvanlig i branchen. Det er vores opfattelse ved forespørgsel i sektoren, at andre forsikringsinstitutter efter garantidatoens/forsikringsbegivenhedens indtræden overfører det fulde garanterede beløb, hvad enten overførslen til forsikringstagerens konto sker med eller uden afgiftsberigtigelse. Klager opfordrer an-

kenævnet til at bede Forsikring & Pension forespørge sine medlemmer om, hvorvidt PFAs håndtering er usædvanlig praksis.

7. Sammenfatning og påstand
Klager gør på ovenstående grundlag følgende gældende:

1. Forsikringsbegivenheden er indtrådt. Klager var i live den 1. december 2024. Den garanterede ydelse på 861.600,77 kr. er forfaldent.

2. § 41-overførslen er en civilretlig udbetaling. Pensionsbeskatningslovens § 41's skattemæssige neutralisering ændrer ikke ved den civilretlige og forsikringsretlige kvalifikation af overførslen som en udbetaling. Dette er bekræftet af lovens ordlyd, forarbejder, Den Juridiske Vejledning og Landsskatterettens afgørelse J 23-0032080.

3. Depot-only-reglen er enten ugyldig eller uanvendelig. PFA har ikke dokumenteret, at beregningsreglen i pkt. 3.13 var en del af det tekniske grundlag på tidspunktet for forsikringstegningen i 1990. Ensidige ændringer af garanterede ydelser er impermissible. Det tekniske grundlag er et tilsynsretligt dokument og kan ikke indskrænke klagers aftaleretlige rettigheder.

4. Depot-only-reglen er under alle omstændigheder ikke bindende. Et vilkår af så byrdefuld karakter – der reducerer en garanteret ydelse med over 225.000 kr. – skal fremgå eksplicit af policen og fremhæves særskilt. Det fremgår hverken af policen eller af PFAs korrespondance op til overførslen.

5. Der er ikke tale om tilbagekøb/genkøb. Efter samtlige retlige kilder, herunder den eneste positive lovdefinition i FVL § 232, forudsætter tilbagekøb/genkøb, at forsikringsbegivenheden ikke er indtrådt. Tilbagekøbsreglerne finder ikke anvendelse på en overførsel efter forsikringsbegivenhedens indtræden.

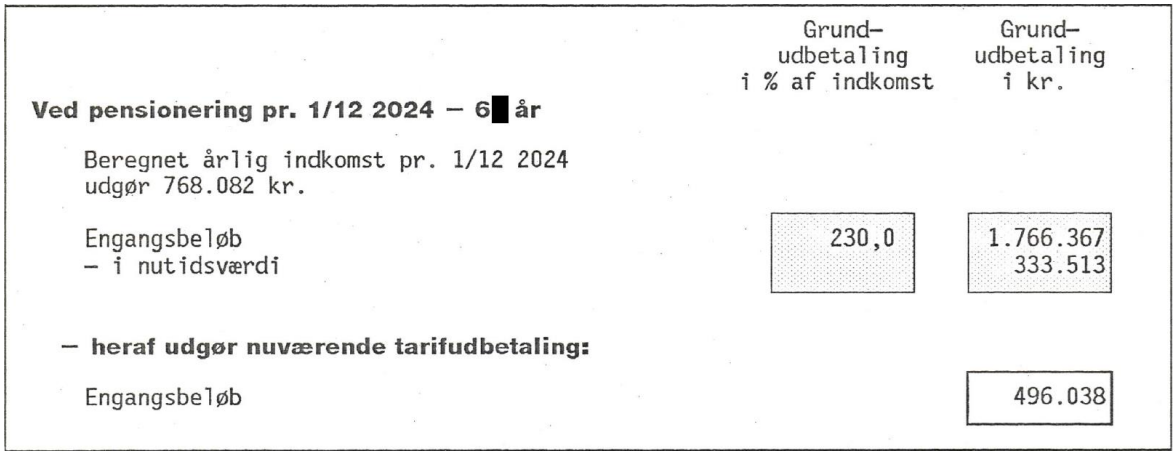
6. Sag 96456 er ikke præjudicielt afgørende. Sagerne adskiller sig på dokumenttype, advarselsindhold og aftalevilkår. Sag 96456 er endvidere afgjort uden stillingtagen til de principielle civilretlige og lovfortolkningsmæssige spørgsmål.

Klager fastholder således påstand om, at Ankenævnet for Forsikring pålægger PFA Pension at overføre forskellen mellem den garanterede ydelse på 861.600,77 kr. og det overførte beløb på 636.387,99 kr. – svarende til 225.212,78 kr. – til klager eller til det af klager anviste depot i [bank], med tillæg af processuel rente."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen. Af policeudskrift af 1/10 1990 fremgår bl.a.:

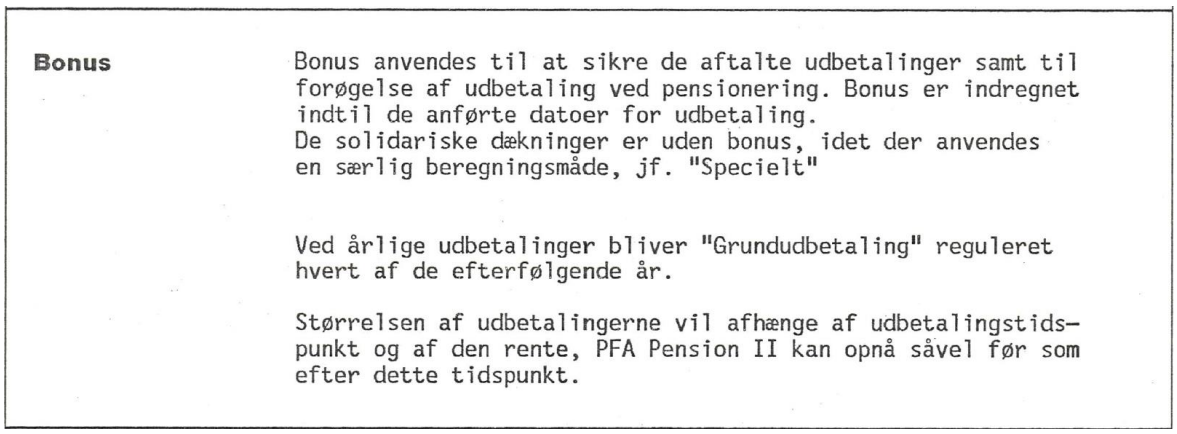
"

13. 105397

	Grund-udbetaling i % af indkomst	Grund-udbetaling i kr.
Ved pensionering pr. 1/12 2024 – 6[illegible] år		
Beregnet årlig indkomst pr. 1/12 2024 udgør 768.082 kr.		
Engangsbeløb	230,0	1.766.367
– i nutidsværdi		333.513
– heraf udgør nuværende tarifudbetaling:		
Engangsbeløb		496.038

...

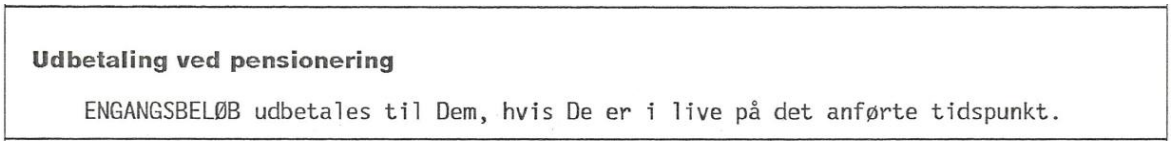
Bonus

Bonus anvendes til at sikre de aftalte udbetalinger samt til forøgelse af udbetaling ved pensionering. Bonus er indregnet indtil de anførte datoer for udbetaling.
De solidariske dækninger er uden bonus, idet der anvendes en særlig beregningsmåde, jf. "Specielt"

Ved årlige udbetalinger bliver "Grundudbetaling" reguleret hvert af de efterfølgende år.

Størrelsen af udbetalingerne vil afhænge af udbetalingstidspunkt og af den rente, PFA Pension II kan opnå såvel før som efter dette tidspunkt.

...

Udbetaling ved pensionering

ENGANGSBELØB udbetales til Dem, hvis De er i live på det anførte tidspunkt.

"

Af selskabets brev af 3/7 2024 til klageren fremgår bl.a.:

> **"Information om din pensionsopsparing ved 6x år**
> …
> Som aftalt med din [familiemedlem] fremsendes hermed et brev med information om din pensionsopsparing i PFA.
>
> Vi har garanteret dig en ydelse på 861.600 kr. på en kapitalpension efter du er fyldt 6x år.
>
> En kapitalpension udbetales som sumbeløb(er), hvor der skal betales en afgift på 40 % til staten ved udbetaling, da der var fradrag for indbetalingerne til kapitalpensionen i sin tid.
>
> Der er mulighed for udbetaling af minimum 50.000 kr. af gangen før afgift.
>
> Ved ønsket udbetaling skal man kontakte PFA Pension telefonisk, så vi kan udarbejde en udbetalingsaftale og fremsende til din underskrift."

14. 105397

I brev af 22/10 2024 fra selskabet til klageren hedder det bl.a.:

> **"Hvad skal der ske med din pension – ring til os og få rådgivning**
> Da du snart fylder 6x år, kan du vælge at få udbetalt din pension. Vi beder dig derfor tage stilling til, om du ønsker at få udbetaling nu.
>
> **Skal din pension udbetales nu?**
> • Du har en kapitalpension, hvor du kan få pengene udbetalt på én gang (ordning …06).
>
> **Sammen lægger vi en plan, så du får mest ud af dine penge**
> Det er selvfølgelig meget individuelt, hvad man ønsker. Da du har flere muligheder, vil vi gerne tale med dig, inden du træffer din beslutning. Det giver dig et overblik over din pensionsøkonomi, og vi kan sammen lægge en plan, hvor du får mest ud af dine penge.
>
> Ring til os på … og få en snak om hvilken løsning, der er den bedste for dig.
> …
> Hvis vi ikke hører fra dig inden den 1. november 2024 udsætter vi udbetalingen. Når du ønsker at få udbetaling, beder vi dig kontakte os senest to måneder før, du ønsker udbetaling. Så er pengene til rådighed på det tidspunkt, som du ønsker."

Af selskabets brev af 10/4 2025 til klagerens familiemedlem fremgår bl.a.:

> "Tak for en behagelig samtale.
>
> Som vi snakkede om, så er det således, at når man overfører en gennemsnitsrente ud af PFA eller et andet selskab. Så er det ikke garantien som policen har, men selve depotet man overfører. Det vil sige at størrelsen på selve opsparingen i PFA var på 636.387 kr., men garantien var højere, hvis udbetalingerne var sket I PFA.
>
> I forbindelse med rådgivning om overførsel af ordninger, så har rådgiveren i modtagne selskab et rådgivningsansvar. Det er derfor rådgiverens ansvar at sætte sig Ind i den ordning hos det afgivende selskab inden man igangsætter en overførsel.
>
> Man kan Ikke flytte opsparingen tilbage, og få garantierne tilbage."

Klagerens familiemedlem har i brev af 2/5 2025 til selskabet bl.a. anført:

> "Vi er dybt utilfredse med håndteringen af hendes kapitalpensionsoverførsel til [bank].
>
> På trods af at overførslen blev anmodet efter garantidatoen (…-2024) for hendes kapitalpension, har PFA kun overført det opsparede beløb og ikke det garanterede beløb. Dette er uacceptabelt og skal rettes øjeblikkeligt.
>
> En overførsel er en udbetaling, hvilket gør det afgørende, om ordningens oprindelige udløb var indtrådt - hvilket det var.

15. 105397

> At en overførsel sker uden afregning af afgifter, ændrer ikke på, at det er en udbetaling. Overførslen kan ske uden afregning af PBL-afgift, fordi det fremgår af PBL § 41, at en sådan overførsel ikke skal behandles skattemæssigt som en ind- og udbetaling.
>
> Den relevante paragraf lyder: 'Overførsel af en hel ordning eller en delvis overførsel af en forsikring eller en pensionsaftale eller lignende, der ikke var i kraft ved udgangen af 1982, jf. § 10 i pensionsafkastbeskatningsloven, eller en opsparingsordning, der ikke er omfattet af ovennævnte lovs§ 10, stk. 1, til en anden bestående eller nyoprettet ordning for samme person eller en ægtefælle efter udlodning til denne i medfør af § 30, stk. 2, behandles ikke som ud- og indbetaling, jf. dog stk. 9, hvis overførslen sker:'
>
> Det er afgørende, at PFA overholder vilkårene for kapitalpensionen og sikrer, at det garanterede beløb overføres uden yderligere forsinkelse. Det bemærkes, at vi forventer, at det manglende beløb forrentes med morarenter i henhold til forsikringsaftalelovens § 24.
>
> Hvis PFA undlader at imødekomme dette krav, agter vi at indbringe sagen for Forsikringsankenævnet."

Nævnet udtaler:

Klageren blev i 1990 omfattet af en traditionel pensionsordning i gennemsnitsrente. Ordningen indeholdt en kapitalpension, der på det aftalte udbetalingstidspunkt den 1/12 2024 havde en garanterede ydelse på 861.600,77 kr. Kapitalpensionen blev dog videreført efter den 1/12 2024, idet klageren ikke anmodede selskabet om udbetaling. Den 24/2 2025 overførte selskabet en depotværdi på 636.387,99 kr. til klagerens bank, idet selskabet havde modtaget en overførselsanmodning fra banken. Klageren kræver, at selskabet overfører hele kapitalpensionens garanterede ydelse på 861.600,77 kr. til banken med tillæg af renter.

Klageren har anført, at hverken banken eller selskabet har informeret om, at en overførsel til banken ville betyde tab af den optjente garanti. Overførslen fandt sted efter garantidatoen, og den eneste forskel mellem overførsel og udbetaling er, om der foretages afgiftsberegning, idet der under alle omstændigheder overføres til en bankkonto. Det er et urimeligt og usædvanligt vilkår, hvis selskabet kan nøjes med at overføre depotværdien. Når garantidatoen og således selskabets forpligtelse er indtrådt, må den nødvendige reserve til at udrede garantien være tilskrevet forsikringen med bindende virkning. Selskabets argumentation hviler på en sammenblanding af skattelovgivningens tekniske regler og den civilretlige og forsikringsretlige realitet.

16. 105397

Der er ikke aftaleretlige holdepunkter i policen for, at selskabet ikke skal opfylde garantien, når forsikringsbegivenheden er indtrådt. Den garanterede ydelse udgør en absolut forpligtelse for selskabet. Bortfald af en garanti er et byrdefuldt vilkår, som skal fremgå eksplicit af policen, og som selskabet skal informere om. Klageren har anført, at banken ikke kan rådgive klageren om forhold, der følger af selskabets egne, interne regler i et teknisk grundlag, idet kun selskabet besidder det relevante kendskab til disse regler, der endvidere ikke er sædvanlige i branchen.

Selskabet har anført, at selskabet udelukkende er forpligtet til at betale den garanterede ydelse, hvis udbetalingen var sket til klageren. Da klageren i samråd med sin bank valgte at få overført kapitalpensionen, var der ikke tale om en udbetaling, men derimod en overførsel, og det er derfor alene den opsparede værdi af kapitalpensionen, der overføres. Selskabet har anmeldt beregningsmetoden til Finanstilsynet som del af det tekniske grundlag, hvori det hedder, at "ved fuld overførsel til anden leverandør – uafhængigt af alder og skattekode – vil udbetalingen tage udgangspunkt i depotet = kontoreserven minus skyggeindskud". Rådgivningsforpligtelsen påhviler den modtagende virksomhed, i dette tilfælde banken, hvorfor selskabet har opfordret klageren til at klage til banken. Hverken klageren eller hendes repræsentant har søgt rådgivning hos selskabet i forbindelse med overførslen, og de har ikke oplyst selskabet om overvejelser om at overføre kapitalpensionen ud af selskabet.

Det fremgår af selskabets brev af 3/7 2024 til klageren, at "Som aftalt med [familiemedlem] fremsendes hermed et brev med information om din pensionsopsparing i PFA. Vi har garanteret dig en ydelse på 861.600 kr. på en kapitalpension efter du er fyldt 6x år. … Ved ønsket udbetaling skal man kontakte PFA Pension telefonisk, så vi kan udarbejde en udbetalingsaftale og fremsende til din underskrift".

Det fremgår af selskabets brev af 22/10 2024 til klageren: "**Hvad skal der ske med din pension – ring til os og få rådgivning** Da du snart fylder 6x år, kan du vælge at få udbetalt din pension. Vi beder dig derfor tage stilling til, om du ønsker at få udbetaling nu. … Da du har flere muligheder, vil vi gerne tale med dig, inden du træffer din beslutning. Det giver dig et overblik over din pensionsøkonomi, og vi kan sammen lægge en plan, hvor du får mest ud af dine penge. Ring til

os på … og få en snak om hvilken løsning, der er den bedste for dig. … Hvis vi ikke hører fra dig inden den 1. november 2024 udsætter vi udbetalingen. Når du ønsker at få udbetaling, beder vi dig kontakte os senest to måneder før, du ønsker udbetaling".

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren ikke har bevist, at selskabets opgørelse af kapitalpensionens værdi i forbindelse med overførslen til banken ikke er sket i overensstemmelse med aftalegrundlaget.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at det ikke kan udledes af aftaleforholdet, at klageren kan kræve overførsel af et beløb, der svarer til pensionsordningens ydelsesgaranti ved udbetaling af kapitalpensionen til klageren. Det må lægges til grund, at ydelsesgarantien vedrører den situation, hvor pensionsydelsen kommer til udbetaling til klageren med fradrag af sædvanlig statsafgift.

Nævnet har også lagt vægt på, at det fremgår af uddraget fra selskabets tekniske grundlag, at udbetalingen vil tage udgangspunkt i depotet = kontoreserve minus skyggeindskud. Nævnet lægger til grund, at selskabet har opgjort overførselsbeløbet i overensstemmelse hermed. Nævnet bemærker, at Finanstilsynet er tilsynsmyndighed for så vidt angår, om pensionsselskabernes tekniske grundlag er rimeligt og betryggende for pensionstagerne.

Nævnet henviser til sag 96456, hvor der var tale om en lignende pensionsoverførsel til en bank.

Spørgsmålet er herefter, om selskabet har ydet klageren den vejledning i forløbet, som hun efter omstændighederne har krav på, og om selskabet – som følge af mangelfuld rådgivning – er ifaldet erstatningsansvar i anledning af, at selskabet har overført et lavere beløb til banken end det beløb, som før afgift var garanteret ved almindelig udbetaling af kapitalpensionen.

Nævnet bemærker, at rådgivningsforpligtelsen som altovervejende udgangspunkt ligger hos det modtagende selskab. Dette kan dog ikke i alle situationer friholde det afgivende selskab fra an-

svar for at vejlede sin kunde, hvis det undtagelsesvis må stå det afgivende selskab klart, at kunden har et konkret behov herfor.

Nævnet henviser til § 8, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 330 af 7/4 2016 om god skik for finansielle virksomheder, hvor det fremgår, at en finansiel virksomhed af egen drift skal yde rådgivning, hvor omstændighederne tilsiger, at der er behov herfor. Nævnet henviser også til det almindelige princip om loyalitet i kontraktforhold.

Nævnet bemærker endvidere, at det fremgår af Finanstilsynets påbud af 27/5 2021 til PensionDanmark, hvor det fremgår, at "Derfor skal PensionDanmark, som det afgivende pensionsselskab, loyalt gennemføre en anmodning om overførsel af pensionsordninger uden at kontakte pensionstageren, medmindre der er risiko for, at overførslen vil medføre tab af væsentlige rettigheder for pensionstageren … Det beror på en konkret vurdering, om en pensionstager er i risiko for at tabe væsentlige rettigheder ved en overførsel."

Nævnet finder, at klageren i nærværende sag har været i risiko for at lide et markant økonomisk tab ved den ønskede og gennemførte overførsel, og at selskabet ikke har ydet klageren den vejledning/rådgivning om pensionsordningens udbetalings- og overførselsmuligheder, som hun efter omstændighederne har haft krav på, hvorfor selskabet ifalder et erstatningsansvar. Nævnet finder, at selskabet på erstatningsretligt grundlag skal overføre differencebeløbet på 225.221,78 kr. (861.600,77 kr. minus 636.378,99 kr.) som pensionsoverførsel til klagerens bank. Hvis dette ikke er muligt, skal selskabet i stedet udbetale beløbet til klageren med fradrag af statsafgift.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at klageren fra den 1/12 2024 var berettiget til at få udbetalt det garanterede beløb på 861.600,77 kr. fra kapitalpensionen med fradrag af afgift, mens klageren ved en overførsel – som fandt sted, efter at retten til almindelig udbetaling var indtrådt – alene kunne få overført 636.387,99 kr. til banken, da selskabet ville tage udgangspunkt i depotværdien uden garanti.

Nævnet har videre lagt vægt på, at det efter nævnets vurdering var åbenbart for selskabet, at det med overvejende sandsynlighed ikke ville være i klagerens interesse at overføre kapitalpensionen til banken under disse omstændigheder, at klageren ville miste en væsentlig pensionsrettighed henset til det mistede beløbs størrelse, og at klageren meget vel kunne være uvidende om de regler for pensionsordningen, der fører til, at hun ikke kunne få overført hele det garanterede beløb til banken. Disse regler er af en så teknisk karakter og fremgår ikke af forsikringsbetingelser eller police. Det var således åbenbart, at klageren kunne have et behov om vejledning fra selskabet om pensionsordningens virkemåde ved henholdsvis udbetaling og overførsel til et andet selskab.

Nævnet har også lagt vægt på, at selskabet har foretaget overførslen til banken den 24/2 2025 uden at rette henvendelse til banken eller klageren om den omhandlede problemstilling. Herved adskiller sagen sig fra sag 96456, hvor selskabet efter modtagelse af overførselsanmodning sendte et informationsbrev til pensionstageren, hvor det fremgik, at de garanterede ydelser ville bortfalde, og hvor selskabet opfordrede pensionstageren til at søge rådgivning.

Som sagen foreligger oplyst, må nævnet lægge til grund, at selskabets mangelfulde vejledning/rådgivning har virket bestemmende for klagerens beslutning om at overføre kapitalpensionen til banken, hvorfor klageren har lidt et tab ved sin beslutning.

Det, som selskabet i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Selskabet, PFA Pension, er erstatningsansvarligt for klagerens tab på 225.221,78 kr. som følge af mangelfuld vejledning/rådgivning. Selskabet skal på erstatningsretligt grundlag overføre 225.221,78 kr. som pensionsoverførsel til klagerens bank. Hvis dette ikke er muligt, skal selska-

bet i stedet udbetale beløbet til klageren med fradrag af statsafgift. Erstatningen skal forrentes efter rentelovens bestemmelser.

Klagegebyret tilbagebetales.

Peter Thønnings